Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

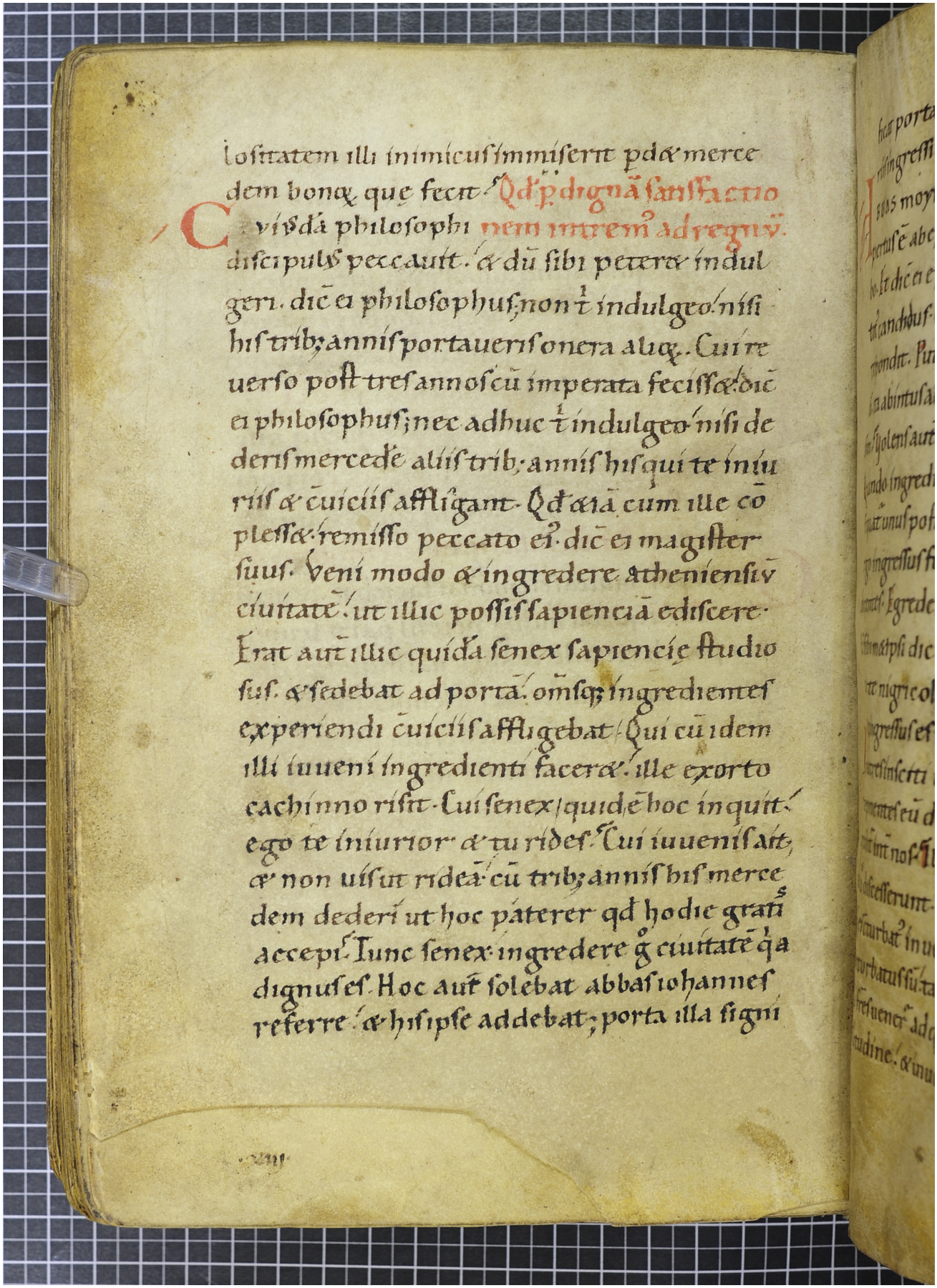

lositatem illi inimicus immisit pdā mercedem bonā quē fecit. Qd p̄ dignā sanctā tio
C vis dā philosophi nem intrem ad regnū.
discipulus peccauit. & dū sibi petere indulgeri. dic ei philosophus, non t indulgeo nisi his trib; annis portaueris onera aliq. Cui re
uerso post tres annos cū imperata fecisse. dic ei philosophus; nec adhuc t indulgeo nisi de deris mercede alis trib; annis his qui te iniu
ris & cuiclis affligant. Qd ita cum ille cō plesse. remisso peccato ei. dic ei magister suus. Veni modo & ingredere athenienses ciuitatē. ut illic possis sapiencia ediscere.
Erat aut illic quida senex sapiencie studio sus. & sedebat ad portā. omēsq; ingredientes experiendi cuiclis affligebat. Qui cū idem illi iuueni ingredienti facere. ille exorto cachinno risit. Cui senex. quid ē hoc inquit. ego te iniurior. & tu rides. Cui iuuenis ait, & non uisum ridea. cū trib; annis his mercedem dederi ut hoc paterer qd hodie grati accepi. Tunc senex. ingredere g ciuitatē qa dignus es. Hoc aut solebat abbas iohannes referre. & his ipse addebat; porta illa signi